

**Pártonkívüli, a nemzetért dolgozó államfőt Magyarországnak!
A nemzet egysége nem egy párt egysége!**

Még hányszor fogják megalázni a magyar nemzetet ismert pártemberek vagy közismert pártkiszolgálók köztársasági elnöki székbe ültetésével? Abba a székbe, amely csak a nemzet egységét kifejezni alkalmas személyt illetne! Magyarország többet nem is érdemel? Tényleg nincs is alkalmasabb ember a tízmillióból? Ilyesmit állítani talán nem nemzetgyalázás? Meddig kell még szégyenkeznünk, amikor magunkat és országunk vezetőit történelmi elődeinkhez hasonlítjuk?

Van egy mondat, amit Magyarország Alaptörvénye pontosan ugyanúgy tartalmaz, mint a korábban hatályos Alkotmány:

Magyarország államfője a köztársasági elnök, aki kifejezi a nemzet egységét, és örökdik az államszervezet demokratikus működése felett.

Csak hogy a magyar államot a valóságban a politikai pártok (tehát legkevésbé sem a nemzet egységét képviselő, hanem különböző részérdekért tevékenykedő csoportok) által uralt parlament, illetve az azoktól csak névleg elkülönült irányítású végrehajtó hatalom testesíti meg, és közvetve még többi hatalmi ágat is ugyanezen csoportok uralják. A pártok közvetlen közhatalom-gyakorlásának tilalmáról szóló, egyébként alkotmányos-alaptörvényi előírást szokás szerint, most is, az államfőválasztás kapcsán is megkerülik.

A hivatásos pártemberek talán nem tanulták, hogy már maga a párt szó is részt jelent? Nem értik, hogy a részérdek kipróbált embere eleve nem kaphat olyan bizalmat, amely a nemzet egységét kifejező, közmegebecsülésre számító személlyé teszi?

Miért fordult elő eddig csak egyetlen alkalommal, hogy párthű káder híján végül is egy elődeinél sokkal önjáróbb embert választottak államfővé? Talán azért, mert az ő tevékenysége utólag már minden pártnak oly riasztó élményt jelentett, hogy szívesen csak ellenfeleik hatalmi ciklusában látnák újra?

2012. április 16.-án a miniszterelnök jól ismert, alapító pártkádert, párt-apparatsikot, megbízható volt frakcióvezetőt, és korábbi ügyvezető pártalelnököt, Áder Jánost jelölte Magyarország államfői tisztségére. Valóban semmilyen meglepetést nem okozott!

Szijjártó Péter, a miniszterelnök szóvivője szerint:

Annak oka, hogy a miniszterelnök, pártelnök, listavezető tesz előterjesztést, az, hogy a miniszterelnök, pártelnök van abban a helyzetben, hogy azokkal testületekkel tud konzultálni, amelyek a jelölés és az előterjesztés szempontjából a legfontosabbak, tehát az elnökséggel, a kormány tagjaival illetve a frakció vezetőjével és tagjaival. A miniszterelnök konzultációkat folytatott a számba jöhető jelöltekkel, és a legjobb meggyőződése szerinti jelölést tudta megtenni. Orbán Viktor szerint Áder János biztonságot és kiszámíthatóságot fog adni Magyarországnak és a politikai rendszernek. A leendő elnök egyik legfontosabb feladata a miniszterelnök szerint az új alkotmányos rendszer további megerősítése és megszilárdítása lesz.

Van-e azonban mindennek bármi köze az Alaptörvényből fentebb idézett, az államfő legfontosabb feladatait rögzítő mondat tartalmához? Vagy akár ahhoz az Alaptörvényben rögzített tényhez, hogy az államfőt a képviselők külön-külön egyéni joga jelölni? Tudják-e a

képviselők, hogy ezen jelölési akaratuk mindenféle terelgetése durván ellentétes az Alaptörvénnyel? (Mint ahogyan a korábbi Alkotmányt is sértette az az alantas és szégyenletes színjáték, amit Sólyom László jelölésekor és megválasztásakor végeztek a pártok.)

Mikor értik meg a pártok, hogy az államfő nem az ő emberük, megválasztását még a parlamentben is a nép, és nem a pártok akaratának megvalósítási igényével kellene elvégezniük? Mikor értik meg, hogy hozzájuk képest minden egyes állampolgárnak több köze van ahhoz, hogy ki legyen az államfő? (Még akkor is, ha nem közvetlenül választják meg!)

Ez a jelölési eljárás nem Áder János megbízható pártember szégyene, hanem a jelölő pártoké, és minden elődjüké a módszerváltás óta.

Kifejezheti-e egy pártháttérű jelölt a nemzet egységét?

Várható-e, hogy ugyanúgy örködni fog az államszervezet demokratikus működése felett, mintha nem is lenne negyedszázada egy párt kipróbált politikusa?

Miért nem engedi a mindenkori párthatalom, hogy legalább egy pártokhoz nem köthető, de a nemzet érdekeiért végzett munkájával már alkalmasságát bizonyított személynek lehessen esélye a nemzet egységének kifejezésére, és az államszervezet demokratikus működése feletti örökösre?

Miért ne lehetne például inkább Prof. Dr. Szabó Mátét, az alapvető jogok biztosát államfővé választani, aki működésének eddigi csaknem öt éve alatt korábban elképzelhetetlen mennyiségű és minőségű vizsgálati jelentésben állt ki az állampolgárok érdekében?

Talán éppen ezért nem került a jelölők látókörébe?

Szabó Máté a politikatudomány doktora. 1985 óta dolgozik az Eötvös Loránd Tudományegyetemen. Németül, angolul, oroszul és franciául beszél. Fő oktatási és kutatási témái közé tartozik az egyetemes politikai eszmetörténet, a civil társadalom az EU-ban és Magyarországon, a tüntetések és rendőrség 1989. előtt és után, a globális mozgalmak és tiltakozások. Orbán Viktor szakdolgozatának egyik legtöbbször hivatkozott szaktudósa.

2007.-ben 83 százalékos többséggel választotta meg a parlament az állampolgári jogok országgyűlési biztosává.

Alkalmasnak tűnik?

Egészséges Magyarországot csak akkor hozhatunk létre, ha a gyógyítás egyik első lépéseként az állam fejét is igényesen választjuk meg!

Budapest, 2012-04-17

Pós Péter elnök

Asztmás és Allergiás Betegek Országos Szövetsége (ABOSZ)